

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 482/2010-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. V. V., B., zastúpeného advokátkou JUDr. Z. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 101/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. V. V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. októbra 2010 faxom a následne 6. októbra 2010 poštou doručená sťažnosť MUDr. V. V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu

v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 101/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ 30. marca 2009 podal na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 06154-3/2009-OP/Š/zo 16. februára 2009, ktorým bola sťažovateľovi v odvolacom konaní uložená pokuta vo výške 1 493,50 €. Z dôvodu miestnej nepríslušnosti bola vec 21. apríla 2009 postúpená krajskému súdu. Sťažovateľ 25. júna 2010 podal predsedníčke krajského súdu sťažnosť na postup súdu proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie bez zbytočných prietahov v napadnutom konaní, ktorá bola vyhodnotená ako dôvodná:

„Aj napriek aktívnej spolupráci so sťažovateľom Krajský súd v Bratislave do dnešného dňa nenariadil termín pojednávania, ani nevydal iné rozhodnutie. Sťažovateľ má za to, že uplynulá doba, viac ako rok a pol, je dostatočne dlhá na to, aby súd vo veci konal a vydal právoplatné rozhodnutie vo veci samej(...)

Vychádzajúc z doterajšej judikatúry Ústavného súdu SR je možné konštatovať, že predmetom konania vedeného Krajským súdom Bratislava sa nejedná o vec právne a fakticky zložitú.

Preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vydaného Ministerstvom zdravotníctva SR má mimoriadny význam pre sťažovateľa hlavne z dôvodu očistenia jeho dobrého mena a navrátenia dôvery zo strany pacientov zdravotných poisťovní, ktorá bola vydaním uvedeného rozhodnutia evidentne narušená.

Ani po skutkovej stránke sa nejedná o vec zložitú, nakoľko konaní s identickým predmetom sporu prebieha na Krajskom súde Bratislava niekoľko desiatok.

Správanie sťažovateľa ako účastníka konania bolo aktívne, smerujúce prispieť k urýchlenému konaniu. Sťažovateľ aktívne reagoval aj na výzvu súdu týkajúcej sa udelenia súhlasu s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

Sťažovateľ má za to, že k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov došlo zavinením samotného Krajského súdu v Bratislave a to v tom smere, že nekonal tak, aby nedošlo k zbytočným prietahom v konaní.“

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo MUDr. V. V.(...) na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy(...) a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...) postupom Krajského súdu v Bratislave, v konaní vedenom pod sp. zn. 1S 101/2009 porušené bolo.

Krajskému súdu v Bratislave prikazuje v konaní pod sp. zn. 1S 101/2009 konať bez zbytočných prieťahov.

MUDr. V. V.,(...) priznáva finančné zadosťučinenie v sume 13.300 €(...), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť k jeho rukám v lehote do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.

MUDr. V. V.,(...) priznáva úhradu trov konania v sume 254,88 € (dva úkony právnej pomoci á 120,23 €, príprava a prevzatie zastúpenia, vyhotovenie sťažnosti, 2 x režijný paušál 7,21 €), ktoré je Krajský súd v Bratislave je povinný zaplatiť na účet advokátky JUDr. Z. B.,(...) do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal(...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenejšej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 101/2009 došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie vecí v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti vecí sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

Ústavný súd taktiež už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, I. ÚS 56/08), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov.

Z obsahu samotnej sťažnosti, ako aj z jej príloh vyplýva, že predmetný spis bol krajskému súdu postúpený 21. apríla 2009. V priebehu konania sťažovateľ podal 25. júna 2010 predsedníčke krajského súdu sťažnosť na prietahy v napadnutom súdnom konaní. Krajský súd v odpovedi na uvedenú sťažnosť zo 14. júla 2010 (sp. zn. Spr 2144/2010) konštatoval jej dôvodnosť spôsobenú okolnosťami objektívnej povahy „*so zreteľom na množstvo vecí pridelených na vybavenie do senátu*“, ako aj na neúplnosť senátu v období od novembra 2009 do júna 2010 spôsobenú dočasným pridelením jedného člena senátu na najvyšší súd. Zároveň tlmočil vyjadrenie predsedníčky senátu krajského súdu, podľa ktorého predpokladaný termín pojednávania bude stanovený na október 2010. Podľa zistení

ústavného súdu v napadnutom konaní bol 14. októbra 2010 vyhlásený rozsudok, v ktorom krajský súd vyhovel žalobe – zrušil rozhodnutie správneho orgánu a vec vrátil na ďalšie konanie.

Z uvedeného vyplýva, že napadnuté konanie pred krajským súdom od postúpenia veci až do vydania rozsudku trvalo približne poldruha roka. Krajský súd konal vo veci v podstate priebežne s výnimkou niekoľkých mesiacov, pričom podanie sťažnosti predsedovi krajského súdu sa v danom prípade ukázalo účinným prostriedkom nápravy. Krajský súd vo veci následne v súlade so svojimi vyjadreniami nariadil termín pojednávania a 14. októbra 2010 (aj keď ešte nie právoplatne) rozhodol.

S ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup krajského súdu v označenom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2010